

نیز تحریم می‌کند و باعث می‌شود برخی نهادهای درونی نیز مورد تحریم قرار بگیرند، چرا که به عنوان تروریست شناسایی شده‌اند لذا بسیاری از این الزامات خلاف سیاست‌های امنیت ملی است. به اعتقاد آنها اعمال تفسیر روی تفاهنامه‌ها و آیین‌نامه‌ها نمی‌توانست وجود داشته باشد و تفسیرها نیز ضمانت اجرایی ندارد، لذا از آنجا که بنیادهای کنوانسیون فاقد ارزش حقوقی است امکان تفسیر آن مفهوم پیدا نمی‌کند. موضع‌گیری‌ها درباره چرایی تأخیر مجمع در بررسی لوایح مرتبط با «FATF» با توجه به اهمیت حل این موضوع برای کشور در حالی مطرح است که از سوی تصمیم‌گیرندگان هیچ پاسخ روشنی به آن داده نمی‌شود. شماری مسکوت ماندن این لوایح در مجمع تشخیص مصلحت را سیاست کلان نظام می‌دانند.

#### بازگشایی پرونده

با چنین پیشینه‌ای مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری پس از آغاز به کار ریاست جمهوری خود تصمیم به گشودن گره این پرونده لاینحل گرفت و تیم اقتصادی و سیاسی دولتش را مأمور بررسی این پرونده و به سرانجام رساندن آن از طریق بازگشایی آن در مجمع تشخیص مصلحت کرد. بنابراین باید منتظر ماند و دید آیا مجمع پس از ۷ سال مخالفت همچنان سعی دارد بر طبل مخالفت بکوبد یا رویکرد تازه‌ای را در مواجهه با خواست پزشکیان برای زدودن موانع بین‌المللی در مسیر حل گره‌های ارتباطات اقتصادی جهانی در دستورکار قرار خواهد داد؟ در چنین شرایطی است که سخنان و موضع‌گیری برخی اعضای مجمع تشخیص مصلحت از بروز تغییراتی حکایت دارد که نسبت به ضرورت پیوستن به «FATF» ایجاد شده است. هرچند این امر نشانه عقب‌نشینی مجمع پیرامون پیوستن ایران به گروه ویژه مالی و به معنای گذاشتن نقطه پایان بر این چالش پرهیاهوی صحنه سیاست ایران نیست، اما می‌توان پیش‌بینی کرد که شرایط امکانی برای تسهیل این پرونده فراهم آورده است. این درحالی است که با توجه به بازه‌های زمانی محدود نشست‌های سالانه این نهاد مالی و همچنین موج فشاری که ایالات متحده آمریکا در دولت دوم «دونالد ترامپ» آغاز کرده است، انتظار می‌رود مجمع با درک مخاطرات تأخیر در تصمیم‌گیری نهایی پیرامون این موضوع، مانع از مسکوت ماندن دوباره آن و تحمیل هزینه‌های مضاعف به کشور شود. ♦

مقابله با پولشویی و همچنین کنوانسیون سازمان ملل در مبارزه با پولشویی موسوم به «CFT» و کنوانسیون مبارزه با جرایم سازمان‌یافته موسوم به کنوانسیون «پالرمو» را اصلاح و تصویب کند.

ایران با حساس شدن به پیروی از استانداردهای گروه ویژه مالی ۲۵ خرداد ماه ۱۳۹۵ پذیرفت توصیه‌های ۴۰گانه FATF و یک برنامه اقدام را که حاوی دستورالعمل زمانبندی شده بود، اجرا کند. در همین راستا دو ستون داخلی از چهار دستورکار مورد نظر «FATF» به سرانجام رسید و با تأیید شورای نگهبان ستون دوم فرآیند عادی‌سازی روابط با «FATF» بنا گذاشته شد. اما دو لایحه باقی‌مانده از لوایح چهارگانه، یعنی کنوانسیون پالرمو و «CFT» از ابتدا مخالفان سرسختی در ایران داشت. مخالفان تصویب «CFT» معتقد بودند که پیوستن به این کنوانسیون جبهه‌های آزادیبخش سراسر دنیا را



**باید منتظر ماند و دید آیا مجمع پس از ۷ سال مخالفت همچنان سعی دارد بر طبل مخالفت بکوبد یا رویکرد تازه‌ای را در مواجهه با خواست پزشکیان برای زدودن موانع بین‌المللی در مسیر حل گره‌های ارتباطات اقتصادی جهانی در دستورکار قرار خواهد داد؟**



کرده و مجمع تشخیص سکوت کرده است. بنابراین فشار مخالفان دولت سرنوشتی بهتر از مسکوت نگه‌داشتن لایحه الحاق ایران به کنوانسیون بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم را رقم نزده است. لیست سیاه «FATF» از سال ۲۰۰۰ به صورت سالانه، کشورهایی را که جزو پرخطرترین مقاصد سرمایه‌گذاری جهان هستند، معرفی می‌کند. سال ۲۰۰۹ بود که ایران، ترکمنستان، ازبکستان و پاکستان، وارد این لیست سیاه شدند. فرارگیری اسم ایران در کنار کره شمالی و توصیه به اقدامات مقابله‌ای علیه آنها، اقدام این کارگروه علیه ایران بود. چاره کار ایران برای خروج دائمی از فهرست سیاه این بود که قوانین داخلی خود در ارتباط با

